

Четвъртък, 27 ноември 2014 г.

P8_TA(2014)0072

Недохранване при децата в развиващите се страни**Резолюция на Европейския парламент от 27 ноември 2014 г. относно недохранването и непълноценното хранене при децата в развиващите се страни (2014/2853(RSP))**

(2016/C 289/12)

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г., по-специално член 25 от нея, в който се признава правото на храна като част от правото на подходящ жизнен стандарт,
- като взе предвид Международния пакт за икономически, социални и културни права, по-специално член 11 от него, в който се признава „правото на задоволително жизнено равнище, включващо достатъчно храна“, а също така и „основното право на всеки човек да бъде защитен от глад“,
- като взе предвид приетия през 2008 г. факултативен протокол към Международния пакт за икономически, социални и културни права, с който правото на храна се превръща в право, чието упражняване може да бъде наложено на международно равнище,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето, по-специално член 24, параграф 2, буква в) и член 27, параграф 3 от нея,
- като взе предвид декларацията относно световната продоволствена сигурност, приета на Световната среща на високо равнище относно прехраната, свикана от Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) в Рим през 1996 г.,
- като взе предвид насоките относно правото на храна, приети от ФАО през 2004 г., с които на държавите се предоставят насоки как да изпълняват задълженията си по отношение на правото на храна,
- като взе предвид Целите на хилядолетието за развитие, по-специално цел 1 (премахване на крайната бедност и глада до 2015 г.) и цел 4 (намаляване на детската смъртност),
- като взе предвид Конвенцията за продоволственото подпомагане, приета през 2012 г.,
- като взе предвид глобалния и обобщаващия доклад на ООН „Международна оценка на селскостопанските науки и технологии за развитие (IAASTD)“, публикувани през 2009 г.⁽¹⁾
- като взе предвид доклада за 2009 г. на Детския фонд на ООН (УНИЦЕФ) относно световния недостиг на храна, засягащ децата,
- като взе предвид доклада на специалния докладчик на ООН за правото на храна, озаглавен „Агроекология и правото на храна“, представен на 16-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека на 8 март 2011 г.,
- като взе предвид предстоящото през 2015 г. световно изложение в Милано на тема „Изхранването на планетата, енергия за живот“,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 31 март 2010 г., озаглавено „Хуманитарна хранителна помощ“ (COM(2010)0126),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 31 март 2010 г., озаглавено „Рамка за политиката на ЕС за подпомагане на развиващите се държави за справяне с предизвикателствата, свързани със сигурността на прехраната“ (COM(2010)0127),

⁽¹⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>

Четвъртък, 27 ноември 2014 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 3 октомври 2012 г., озаглавено „Подходът на ЕС към устойчивостта към кризи: Уроците от продоволствените кризи“ (COM(2012)0586),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 12 март 2013 г., озаглавено „Подобряване на храненето при майките и децата в рамките на външната помощ: рамка за политиката на ЕС“ (COM(2013)0141),
 - като взе предвид своята резолюция от 27 септември 2011 г. относно рамката за политиката на ЕС за подпомагане на развиващите се страни за справяне с предизвикателствата, свързани с продоволствената сигурност ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2013 г. относно подхода на ЕС за устойчивост и намаляване на риска от бедствия в развиващите се държави: извличане на поуки от кризите в областта на продоволствената сигурност ⁽²⁾,
 - като взе предвид въпроса до Комисията относно детското недोхранване в развиващите се страни (O-000083/2014 — В8-0041/2014),
 - като взе предвид предложението за резолюция, внесено от комисията по развитие,
 - като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че все още близо един милиард души гладуват, и като има предвид, че в световен мащаб най-малко 225 милиона деца под петгодишна възраст страдат от остро и хронично недохранване или от забавен растеж в резултат на хронично недохранване на децата и майките, като се счита, че всяка година в развиващите се страни умират приблизително 2,6 милиона от тези деца;
- Б. като има предвид, че съгласно „Световни индекси и карти на скрития глад“ ⁽³⁾, приблизително 2 милиарда души в света или всеки трети човек в развиващите се страни страда от хроничен недостиг на основни витамини и минерали (микроелементи на хранителните вещества), състояние, известно като „скрит глад“, което драстично увеличава предразположеността към генетични аномалии, инфекции и нарушения на развитието;
- В. като има предвид, че според Световната здравна организация (СЗО) недохранването определено е основната причина за детската смъртност и причинява 35 % от заболяванията при деца под петгодишна възраст;
- Г. като има предвид, че почти 20 милиона деца продължават да страдат от тежка форма на остро недохранване както в извънредни ситуации, така и в ситуации, които нямат неотложен характер, и като има предвид, че само 10 % от тях имат достъп до лечение;
- Д. като има предвид, че храненето при децата на пет или под пет години зависи до голяма степен от равнището на хранене на техните майки по време на бременността и кърменето;
- Е. като има предвид, че недохранването е също така причина за заболяемост и намалена производителност и че то възпрепятства социалното и икономическо развитие в развиващите се страни;
- Ж. като има предвид, че в много случаи децата, оцелели въпреки недохранването, страдат през целия си живот от физически и когнитивни увреждания, които ограничават способността им да учат и да упражняват професия, вследствие на което попадат в кръговрат от болести и бедност, който се предава от поколение на поколение;

⁽¹⁾ ОВ С 56 Е, 26.2.2013 г., стр. 75.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0578.

⁽³⁾ Global Hidden Hunger Indices and Maps: An Advocacy Tool for Action (Световни индекси и карти за скрития глад: Инструмент за действие)

Четвъртък, 27 ноември 2014 г.

3. като има предвид, че поради въздействието на изменението на климата върху земеделското производство, а оттам и върху храненето, се очаква броят на недохранените деца да нарасне;
- И. като има предвид, че една от важните причини за глада в развиващите се страни е масовата бедност в селските и градските райони — положение, което се утежнява вследствие на обезлюдяването на селските райони, предизвикано от факта, че за много хора дребномащабното селско стопанство не представлява приемлива възможност;
- Й. като има предвид, че 25 години след приемането на Конвенцията за правата на детето някои държави — страни по конвенцията, не са в състояние да създадат условия, които да позволяват да бъде гарантиран достъпът на децата до подходяща храна;
- К. като има предвид, че на проведената през 1996 г. световна среща на върха по въпросите на прехраната правителствата потвърдиха правото на храна и се ангажираха да намалят до 2015 г. броя на гладните и непълноценно хранещите се хора наполовина — от 840 на 420 милиона; като има предвид обаче, че броят на гладните и недохранените, особено деца, е нараснал през последните години, най-вече вследствие на продоволствените кризи от 2008 и 2011 г.;
- Л. като има предвид, че различни международни правни инструменти обвързват правото на храна с други права на човека, преди всичко с правото на живот, на препитание, на здраве, собственост, образование и вода;
- М. като има предвид, че правото на храна и на пълноценно хранене за всички е от изключително значение за постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР); като има предвид, че храненето е свързано с повечето, ако не и с всички цели на хилядолетието за развитие, като самите те са тясно взаимосвързани;
- Н. като има предвид, че международни организации потвърждават, че производството на храни е достатъчно за изхранването на цялото световно население и че недохранването при децата е свързано с продоволствената несигурност и бедността на домакинствата, с изключването, с неподходящи методи на полагане на грижи и на хранене, с нездравословна домашна среда и недостиг на здравни услуги;
- О. като има предвид, че правото на храна и на пълноценно хранене е от съществено значение за укрепване на устойчивостта на семействата и общностите и за повишаване на тяхната способност за по-бързо възстановяване след критични ситуации, още повече предвид на факта, че броят и мащабите на бедствията се увеличават;
- П. като има предвид, че оптимален хранителен статус се постига, когато децата имат достъп до храна, предлагана на достъпни цени, разнообразна и богата на хранителни вещества, както и до подходящи методи на полагане на грижи за майките и децата, до подходящи здравни услуги и до здравословна среда, в т.ч. безопасна вода, канализация и добри хигиенни практики;
1. Посочва, че причините за недохранването при децата са многобройни, а повечето от тях са предизвикани от човека и следователно могат да бъдат избегнати, като към тях се числят неефикасните икономически структури, неравномерното разпределение и/или неустойчиво използване на ресурсите, лошото управление, прекаленото разчитане на отделни култури и практиките за отглеждане на монокултури, дискриминацията срещу жени и деца, както и уврежданията на здравето, причинени от несвършени системи за здравеопазване, съпроводени от липсата на образование, особено що се отнася до майките;
2. Настоява, че публичните органи трябва да гарантират трите измерения на правото на храна и на пълноценно хранене: наличност, което означава или възможност човек да се изхранва непосредствено от плодородна земя или други природни ресурси, или от добре функциониращи системи за дистрибуция, обработка и пласиране на пазара; достъпност, което означава гарантиране както на икономическия, така и на физическия достъп до храна; а също така и пригоденост, което означава, че храната трябва да бъде безопасна и да задоволява нуждите на хранителния режим на всеки индивид, като се вземат предвид възрастта, условията на живот, здравето, професията, пола, културата и религията;

Четвъртък, 27 ноември 2014 г.

3. Подчертава факта, че от гледна точка на жизнения цикъл периодът, през който е най-важно да бъдат задоволени хранителните потребности на едно дете, са първите 1 000 дни от живота му, включващи бременността, тъй като по време на този период детето има завишени хранителни потребности за подкрепа на бързия растеж и развитие, по-уязвимо е към инфекции и е напълно зависимо от другите по отношение на хранене, грижи и социални взаимодействия;
4. Повторно заявява, че борбата с недохранването при децата и майките изисква интегриран подход и координирани действия в редица сектори, които влияят на недохранването, като здравеопазване, образование, земеделие, вода, достъп до енергия и канализация, както и отговорно участие от страна на всички заинтересовани страни, и призовава Комисията и държавите членки да приемат последователни дългосрочни стратегии за развитие и да полагат усилия за намаляване на недохранването, включително в контекста на спешни ситуации и интервенции по хуманитарни причини;
5. Призовава ЕС да увеличи в своите програми за помощ за развитие подкрепата за устойчивото земеделие в дребни, селски и средни стопанства, чието производство е предназначено предимно за местна консумация, и да инвестира в планове, достъпни за широко участие и направлявани на национално равнище, които следва да се изпълняват на местно равнище в сътрудничество със земеделските производители и техните представители, местните и регионалните органи и организациите на гражданското общество;
6. Приветства постигнатите през последните няколко години подобрения в борбата с недохранването при децата, както отразяват показателите относно напредъка, постигане по отношение на цел 1 от Целите на хилядолетието за развитие; счита обаче, че броят на децата, които умират или страдат от недохранване, продължава да бъде неприемливо висок и допринася за поддържането на порочния кръг на бедност и глад;
7. Ето защо подчертава, че борбата с недохранването при децата и предоставянето на универсален достъп до подходяща питателна храна следва да останат едни от най-важните цели на програмата за периода след 2015 г. в съответствие с целта за премахване на глада, като отправя специален призив за премахване на всички форми на недохранването до 2030 г. и за постигане до 2025 г. на договорените на международно равнище цели по отношение на забавянето на растежа и уврежданията при децата под петгодишна възраст;
8. Счита, че намаляването на средствата за земеделие в рамките на 10-ия Европейски фонд за развитие (ЕФР) в сравнение с 9-ия ЕФР е било грешка; поради тази причина призовава Съвета да обмисли този въпрос и да предприеме коригиращи действия по отношение на 11-ия ЕФР;
9. Подчертава значението на политическата воля за справянето с непълноценното хранене; приветства пътната карта за укрепване на храненето, разработена от Постоянния комитет на ООН по храненето с цел по-бързо подобряване на качеството на храненето, най-вече в страните със сериозни затруднения, с участието на различни заинтересовани страни, в т.ч. агенциите на ООН с мандат в областта на храненето; призовава Комисията и държавите членки да прилагат принципите, посочени в пътната карта за укрепване на храненето; настоятелно призовава Комисията да насърчава и ръководи участието в инициативата за укрепване на храненето на гражданското общество и местните организации с преки връзки към дребните селскостопански производители и техните семейства;
10. Приветства ангажимента на Комисията да инвестира 3,5 милиарда евро между 2014 и 2020 г. за подобряване на храненето в някои от най-бедните държави в света и призовава Комисията да увеличи ангажиментите, поети конкретно по отношение на мерките, свързани с храненето, за да постигне целта си за намаляване на броя на децата под петгодишна възраст, които страдат от забавяне на растежа, със 7 милиона до 2025 г.;
11. Подчертава, че жените играят ключова роля в храненето на децата и продоволствената сигурност чрез кърмене, производство, закупуване, подготовка и разпределяне на храната в семейството, чрез полагане на грижи за децата и болните и чрез осигуряване на подходяща хигиена; изтъква, че въпреки че 60 % от хроничния глад засяга жените и момичетата, жените произвеждат 60 до 80 % от храните в развиващите се страни;

Четвъртък, 27 ноември 2014 г.

12. Подчертава факта, че жените, въпреки че носят отговорност за 80 % от селското стопанство в Африка, официално притежават едва 2 % от земята; освен това посочва, че неотдавнашни програми в Индия, Кения, Хондурас, Гана, Никарагуа и Непал показват, че домакинствата, начело на които са жени, разполагат с по-добра продоволствена сигурност и по-добри здравни грижи и наблюдават в по-голяма степен върху образованието в сравнение с домакинствата, начело на които са мъже;
13. Подчертава, че съществува тясна взаимовръзка между равнището на образование на жената и хранителния статус на семейството ѝ; ето защо настоятелно призовава за премахването на свързаните с пола пречки пред придобиването на образование и грамотност, за да се предостави на жените по-голям достъп до образование;
14. Ето защо призовава за включване на измерението на пола и за насърчаване на овластяването на жените във всички политики, насочени към борбата с недохранването при децата;
15. Подчертава, че недохранването сред бременните жени има опустошителни последици за новородените, тъй като може да доведе до необратимо увреждане на бъдещото развитие на детето; ето защо призовава да се отдава специално внимание на защитата на здравето и правата на жените, както и за това, обучението по хранене да се включи като неразделна част в образователните програми и учебните планове на училищата за момичета;
16. Отново потвърждава значението на грамотността като мощно средство за борба с бедността и за засилване на икономическото развитие; поради това подчертава, че е важно да се подкрепя образованието на момичетата, тъй като инвестирането в момичетата подобрява както техните възможности, така и възможностите на бъдещите им деца да водят по-здравословен и по-продуктивен живот;
17. Подчертава, че недохранването при децата се наблюдава най-вече в развиващите се страни не само сред селското население, но и в градовете; счита поради това, че един от ключовите фактори за изкореняването на глада при децата представляват земеделските политики и реформите, чиято цел е да се позволи на дребните селскостопански производители да произвеждат по-ефективно и по-устойчив начин, за да осигуряват достатъчно препитание за себе си и за семействата си;
18. Подчертава, че ако не се предприемат своевременно мерки за противодействие на детското недохранване както в рамките на сътрудничеството за развитие, така и при хуманитарни интервенции, съществува опасност да бъдат застрашени всички измерения на човешкото развитие, да бъдат подкопани националните образователни системи, увеличени националните разходи за здравеопазване и възпрепятствано социално-икономическото развитие на развиващите се страни, като им бъдат причинени икономически загуби, оценявани на 2 до 8 % от БВП на тези държави;
19. Припомня, че недостигът на микроелементи, който е причина за около 7 % от заболяванията в световен мащаб, има сериозни последици за физическото и когнитивното развитие на кърмачетата и малките деца; подчертава факта, че в 20-те държави с най-високи стойности на индекса на скрития глад (18 от които са в Африка на юг от Сахара и две, а именно Индия и Афганистан — в Азия) забавянето на растежа, желязодефицитната анемия и недостигът на витамин А са широко разпространени сред деца в предучилищна възраст;
20. Посочва, че недохранването при децата произтича не само от недостига на храна и липсата на инфраструктура, но и от проблеми, свързани с разпределянето на храната, незадоволителния достъп до храна и липсата на покупателна способност, особено предвид на високите продоволствени цени, които нарастват допълнително вследствие на спекулацията на пазарите на суровини; отбелязва, че липсата на покупателна способност засяга по-специално бедните, живеещи в градовете, които не са в състояние да произвеждат сами своята прехрана; отбелязва във връзка с това значението на защитата на дребните селскостопански производители и традиционните селскостопански методи на производство;
21. Призовава Комисията да си сътрудничи с държавите членки, които ще участват в световното изложение през 2015 г., за започването на съвместна инициатива с отправна точка „Изхранването на планетата: енергия за живот“ , която да доведе до обвързващи ангажменти и цели за борба с глада и недохранването, както и до определянето на разнообразни стратегии, като се започне от областта на земеделието и се стигне до сътрудничеството;

Четвъртък, 27 ноември 2014 г.

22. Отчита, че подобренията по отношение на храненето на децата и майките и по отношение на продоволствената сигурност като цяло ще се нуждаят от предприемане на ефективни и координирани действия в редица политически области и сектори, включително: ефективно и устойчиво развитие на селските райони, политики, засягащи използването на земята и водите; подходящи услуги в областта на здравеопазването и достъпа до безопасна вода и канализация; подходящи методи на полагане на грижи за майките и децата; опазване на живота в моретата и океаните, на други екосистеми и на биологичното разнообразие; обезлесяване и смекчаване на последиците от изменението на климата; адаптиране към опасността от бедствия и намаляването ѝ; устойчивото производство и потребление; устойчив и сигурен достъп до енергия; търговия; рибарство; социално приобщаване и достойни условия на труд;
23. Призовава Комисията и държавите членки да включат храненето, безопасността на храните и устойчивото селско стопанство във всички свои политики в областта на развитието с оглед защитата и насърчаването на правото на храна, както и да осигурят всеобхватен подход от местното до глобалното равнище; приканва Съвета и Комисията, когато е необходимо, да дадат приоритет на храненето като основна цел за развитие в рамките на инструментите за сътрудничество за развитие, по-специално в 11-ия ЕФР и новия Инструмент за сътрудничество за развитие (ИСП);
24. Подчертава, че за да бъдат по-ефективни, програмите за развитие и за спешна помощ при неотложни ситуации трябва да бъдат тясно взаимосвързани, така че да може да се предвиждат и предотвратяват продоволствени кризи, да се намалят причинените щети и да се улеснява възстановяването;
25. Призовава правителствата на развиващите се страни да създадат условия, позволяващи по-добро хранене на децата, като подобрят политиките си, засилят координацията между националните планове и стратегии относно храненето и донорските програми, управлението и отчетността пред своите граждани; насърчава постигането на по-голяма прозрачност в бюджетите на развиващите се държави, например посредством проследяването на бюджетните разходи, така че да се даде възможност за по-добро оценяване на броя и качеството на проектите в областта на непълноценното хранене;
26. Подчертава необходимостта от подобряване и съгласуване на данните за недохранването и недостига на микроелементи с цел по-добро подпомагане на програмите за интервенция и предоставяне на целенасочена и основаваща се на факти подкрепа за съответните страни;
27. Призовава Комисията и държавите членки да мобилизират дългосрочни финансови инвестиции и ресурси за храненето в сътрудничество с действащи лица като агенциите на ООН, Г-8 и Г-20, страните с бързо развиваща се икономика, международните и неправителствените организации, висшите учебни заведения, организациите на гражданското общество и частния сектор, както и да посочат храненето като приоритет за иновативно финансиране;
28. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите членки и на постоянния комитет на ООН по храненето.
-